

RAZLUČNI VJEROVNICI – PRAVO ODVOJENOG NAMIRENJA IZ STVARI I PRAVA UPISANIH U JAVNE KNJIGE

Zbirni podatci

Broj odluke: GŽ.246/05-3

Datum odluke: 18.02.2005 00:00:00

[Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Pravna podloga

(Čl. 98. st. 5. Stečajnog zakona – «Narodne novine» br. 44/96, 29/99, 129/00)

Sentenca

Ovrhovoditelj koji je temeljem rješenja o ovrsi na žiro računu ovršenika stekao temeljem zakona založno pravo na ovršenikovu tražbini, ima se smatrati razlučnim vjerovnikom, odnosno, vjerovnikom koji ima pravo na odvojeno i prioritetno namirenje svoje tražbine iz određenog dijela stečajne mase.

Tekst

«Prvostupanjski sud je pobijanim rješenjem obustavio ovrhu na žiro računu ovršenika i ukinuo sve provedene ovršne radnje, navodeći u obrazloženju da je rješenjem istog suda od 19. svibnja 1999. g. postupak ovrhe prekinut iz razloga što je nad ovršenikom otvoren stečajni postupak rješenjem Trgovačkog suda u Varaždinu broj St. __ od 21. travnja 1999. g., kojim je ujedno određeno da će se postupak nastaviti kad stečajni upravitelj preuzme postupak ili kad ga sud na prijedlog protivne strane pozove da to učini, a da je 26. kolovoza 2004. g. stečajna upraviteljica ovršenika preuzela postupak, te predložila da se postupak obustavi sukladno odredbi čl. 98. st. 3. Stečajnog zakona (dalje: SZ), pa je prvostupanjski sud primjenom citirane odredbe donio pobijano rješenje.

Pobijanim rješenjem o ovrsi prvostupanjskog suda od 10. veljače 1999. g. određena je ovrha na žiro računu ovršenika. Ovrha na novčanoj tražbini ovršenika provodi se, sukladno odredbi čl. 150. st. 1. Ovršnog zakona (dalje: OZ) pljenidbom i prijenosom novčane tražbine, a pljenidba se provodi dostavom ovršenikovom dužniku rješenja o ovrsi kojim se ovršenikovom dužniku zabranjuje da ovršeniku ispuni novčanu tražbinu, a ovršeniku se zabranjuje da tu tražbinu naplati ili da inače raspolaže njome i zalogom koji je dan za njezino osiguranje, sukladno odredbi čl. 152. st. 1. OZ-a, dok je prema st. 1. iste odredbe, pljenidba provedena danom dostave rješenja o ovrsi ovršenikovom dužniku.

Prema odredbi čl. 152. st. 3. OZ-a ovrhovoditelj pljenidbom stječe založno pravo na ovršenikovu tražbini. Kako je rješenje o ovrsi dostavljeno tadašnjem Zavodu za platni promet, Podružnica Varaždin 15 veljače 1999. g., kako proizlazi iz priložene dostavnice, mora se zaključiti da je ovrhovoditelj temeljem odredbe čl. 152. st. 3. OZ-a, odnosno po samom zakonu stekao založno pravo na ovršenikovu tražbini. Stoga se ovrhovoditelj mora smatrati razlučnim vjerovnikom, odnosno, vjerovnikom koji ima pravo na odvojeno i prioritetno namirenje svoje tražbine iz određenog dijela stečajne mase, zbog čega osnovano ovrhovoditelj navodi u žalbi da je prvostupanjski sud bio dužan postupiti sukladno odredbi čl. 98. st. 5. SZ-a. Odredbom čl. 98. st. 5. SZ-a razlučni vjerovnici su ovlašteni nakon otvaranja stečajnog postupka pokrenuti postupak ovrhe (ili osiguranja) po općim pravilima ovršnog postupka. Istom odredbom određeno je da će prekinute postupke ovrhe (i osiguranja) koje su ti vjerovnici pokrenuli prije otvaranja stečajnog postupka, nastaviti i provesti ovršni sud po pravilima ovršnog postupka.

Naime, razlučno pravo je pravo vjerovnika da tražbinu osiguranu založnim pravom ili s njim izjednačenim pravom na stvari ili pravu stečajnog dužnika namiri iz vrijednosti te stvari ili prava odvojeno i neovisno o namirenu vjerovnika čije tražbine nisu osigurane i u pravilu, neovisno o tijeku stečajnog postupka. Pretpostavke postojanja razlučnog prava su slijedeće: da vjerovnik ima novčanu tražbinu ili tražbinu kojoj je vrijednost izražena u novcu prema stečajnom dužniku, da je tražbina osigurana založnim pravom ili s njim izjednačenim pravom, da je založno pravo (ili s njim izjednačeno

pravo) valjano stečeno na osnovi pravnog posla, sudske odluke ili zakona, da je stjecanje razlučnog prava pravodobno tj. da nije stečeno sudskom ovrhom ili prisilnim sudskim osiguranjem tijekom posljednjih 30 dana prije podnošenjem prijedloga za otvaranje stečajnog postupka ili nakon toga, te da je založno pravo (ili s njim izjednačeno pravo) stečeno na stvari ili pravu koja ulaze u stečajnu masu.

Postojanje i visina novčane tražbine ovrhovoditelja prema ovršeniku utvrđena je pravomoćnom i ovršnom presudom prvostupanjskog suda br. P. ____ od 26. listopada 1998. g., koja i predstavlja ovršnu ispravu na kojoj ovrhovoditelj temelji ovršni prijedlog. Ovrhovoditelj je temeljem odredbe čl. 152. st. 3. OZ-a pljenidbom stekao založno pravo na ovršenikovu tražbini, pa se obzirom na činjenicu da je založno pravo stečeno na osnovi zakona, mora smatrati da se radi o valjano stečenom založnom pravu. Stoga se ovrhovoditelj ima smatrati razlučnim vjerovnikom, zbog čega je prvostupanjski sud pogrešno obustavio ovrhu temeljem odredbe čl. 98. st. 3. SZ-a, jer u konkretnom slučaju nije bilo osnove za primjenu navedene odredbe.»